

การอ่านและการเก็บบันทึกข้อมูล

อ.สุภาวรัตน์ สุภักค์วรุจา

การบันทึกมีข้อมูลสำคัญ ๓ ส่วน คือ **หัวเรื่อง แหล่งที่มาของข้อมูล และเนื้อเรื่อง** เมื่อบันทึกข้อมูลเสร็จแล้วจะจัดเก็บโดยเรียงลำดับตัวอักษรหัวเรื่อง/ชื่อเรื่อง ฯ

หัวเรื่อง/ชื่อเรื่อง

หัวเรื่อง(Subject) คือ คำหรือวลีหรือชื่อเฉพาะต่างๆ ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้แทนชื่อเรื่องเพื่อความสะดวกในการจัดเก็บและค้นหาข้อมูลที่เก็บบันทึก หัวเรื่องมักเป็นคำสั้นๆ กระชับรัดได้ใจความครอบคลุมเนื้อหาของข้อมูลที่จัดเก็บ

ชื่อเรื่อง (Title) คือ ชื่อเรื่อง ชื่อหนังสือ ชื่อของแหล่งข้อมูลที่ผู้อ่านเก็บบันทึก ผู้เก็บบันทึกข้อมูลอ่านหนังสือชื่ออะไรมาก็นำชื่อนั้นมาใช้เป็นชื่อเรื่องในการเก็บบันทึกข้อมูลเพื่อความสะดวกในการจัดเก็บและค้นหาข้อมูล

หัวเรื่องและชื่อเรื่องมักกำหนดไว้ที่มุมบนด้านซ้ายหรือขวาของกระดาษบันทึกข้อความ การเก็บบันทึกข้อมูลอาจกำหนดทั้งชื่อเรื่องและหัวเรื่อง หรือใช้เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งก็ได้

แหล่งที่มาของข้อมูล

แหล่งที่มาของข้อมูล คือการบอกให้รู้ว่าผู้เก็บบันทึกข้อมูลได้ข้อมูลนี้มาจากแหล่งใดเพื่อนำไปใช้เขียนในรายการอ้างอิง หรือใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเช่น ถ้าแหล่งข้อมูลเป็นหนังสือ จะต้อง มี ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ รายละเอียดเกี่ยวกับการพิมพ์ เลขหน้า

เนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องคือสาระสำคัญของข้อมูลที่เก็บบันทึกไว้การเก็บบันทึกข้อมูลในส่วนของเนื้อเรื่องมีวิธีการเก็บบันทึก ๔ วิธี ได้แก่

๑. การคัดลอกข้อความโดยตรง (Directly quoting)
๒. การถอดความ (Paraphrasing)
๓. การสรุปความ (Summarizing)
๔. การบอกขอบเขตหรือแนวคิดเรื่องที่ทำอ่าน

ตัวอย่าง ส่วนประกอบการเก็บบันทึกข้อมูล

การแกะสลักไม้
<p>สมถวิล เจริญทรัพย์. 2539. “เครื่องไม้แกะสลักในภาคเหนือ.” ใน จินตนา มัชฌิมบุรุษ และยุพิน เข็มมุกด์, บรรณาธิการ. <u>สรรพช่าง : ภูมิปัญญาท้องถิ่นเชียงใหม่</u> : 1-20.เชียงใหม่: โรงพิมพ์ดาว.หน้า 5-6.</p> <p>ประเภทของการแกะสลักไม้มี 4 ประเภท ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพลายเส้น ได้แก่ การแกะสลัก หรือเซาะร่อง ให้เป็นเส้นมีความหนาเท่ากันทุกเส้น 2. ภาพลายนูนต่ำ ได้แก่ การแกะสลักที่มีลักษณะนูนออกมาจากพื้นด้านหลังเล็กน้อย เนื้อเรื่องสามารถมองภาพเห็นเด่นชัดเฉพาะด้านหน้าเพียงด้านเดียว 3. ภาพนูนสูง ได้แก่ การแกะสลักที่มีภาพนูนออกมาจากพื้นด้านหลังของภาพประมาณ กึ่งตัว ทำให้สามารถมองเห็นได้ทั้งด้านหน้าและด้านข้าง 4. ภาพลอยตัว ได้แก่ ประติมากรรมการแกะสลักรูปที่มีรูปทรงลอยตัว เป็นรูปสามมิติ หรือรูปที่สามารถมองเห็นได้รอบด้าน มีความละเอียดและสมบูรณ์มาก มีฐานรองรับด้านล่าง

ตัวอย่างการเก็บบันทึกข้อมูล

๑. การคัดลอกข้อความโดยตรง (Directly quoting)

บทกวี

ทุ่งไทยไม่เคยไม่เหน็บหนาว

ไพโรรินทร์ ชาวงาม . ม้าก้านกล้วย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง. ๒๕๓๙, 32-33.

หนาวลมตุลาพัดมาอีกหนาว	ทุ่งหญ้ารวดราวทุ่งข้าวหวั่นไหว
หวนถึงความหลังครั้งหนึ่งทุ่งไทย	ถูกย่ำยับไปทั่วทั้งทุ่งทอง
เรียวยุ้งน่าน้อยน้อยรวงข้าวชนิดนิด	ชูเชิดชีวิตฉายจิตชนผอง
ดินทรชน-ไม้ที่ตีนครอง	เพียงพาลก็ต้องทุ่งหมองแหลกลาญ
กว่าหญ้าออกดอกกว่าข้าวออกรวง	เลือดเนื้อที่ช่วงที่ชีพชุ่มฉาน
ก็ปุ๋ยก็น้ำก็ยามที่वार	ก็เพลงขับขานตำนานรวงเรียว
หญ้าฝันข้าวไผ่แต่มีใจท้องทุ่ง	หล่อเลี้ยงบำรุงกลม่อมทุ่งคลายเปลี่ยว
อุดมชีวิตอุทิศแล้วเทียว	กลับต้องห่อเหี่ยวเปลี่ยวหนาวตุลา
กระซิบลมหนาวพัดมาอีกหนาว	สะกิดใจครวเหน็บหนาวหนักหนา
ท้องทุ่งวันใหม่หวั่นไหววิญญาณ	ดินพาลอาจบ้าย่ำมาอีกครั้ง ฯ

๒. การถอดความ (Paraphrasing)

บทกวี

ทุ่งไทยไม่เคยไม่เห็นีบหนาว

ไพวรินทร์ ขาวงาม . ม้าก้านกล้วย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง. ๒๕๓๙, 32-33.

ลมหนาวเดือนตุลาคมพัดมาอีกครั้ง ทุ่งหญ้ารู้สึkJ็บปวดรวดราวทุ่งข้าวรู้สึkJ็บหนาวเมื่อนึกถึงครั้งที่
ทุ่งข้าวถูกเหยียบย่ำทำลายต้นข้าวที่กำลังออกรวงถูกรรชนไม้ที่คนเหยียบย่ำทำลาย

๓. การสรุปความ (Summarizing)

บทกวี-ทุ่งไทยไม่เคยไม่เห็นีบหนาว

ไพวรินทร์ ขาวงาม . ม้าก้านกล้วย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง. ๒๕๓๙, 32-33.

ผู้ประพันธ์กล่าวถึงเหตุการณ์ปฎิวัติเดือนตุลาคม ทุกคนรู้สึkJ็บปวดและหนาวทุกครั้งเมื่อนึก
เหตุการณ์นั้น

๔. การบอกขอบเขตหรือแนวคิดเรื่องี่อ่าน

บทกวี - ทุ่งไทยไม่เคยไม่เห็นีบหนาว

ไพวรินทร์ ขาวงาม . ม้าก้านกล้วย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง. ๒๕๓๙, 32-33.

บทกวีทุ่งไทยไม่เคยไม่เห็นีบหนาวเป็นบทกวีที่กล่าวถึงเหตุการณ์ปฎิวัติเดือนตุลาคม

รายการอ้างอิง

คณาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **ภาษาไทย ๑**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. **การใช้ภาษาไทย๑**. พิมพ์ครั้งที่ ๔

กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕.

_____. **การใช้ภาษาไทย ๒**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๒.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (บรรณารักษ์). **ภาษากับการสื่อสาร**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร , ๒๕๔๓.

บรรเทา กิตติศักดิ์ (บรรณารักษ์). **ภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , ๒๕๔๒.

ผะอบ โปษกฤษณะ. **ลักษณะสำคัญของภาษาไทย การเขียน-การอ่าน-การพูด-การฟังและราชาศัพท์**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น, ๒๕๔๑.

ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. **ภาษากับการสื่อสาร**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร. ๒๕๔๐. เป็นต้น